Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

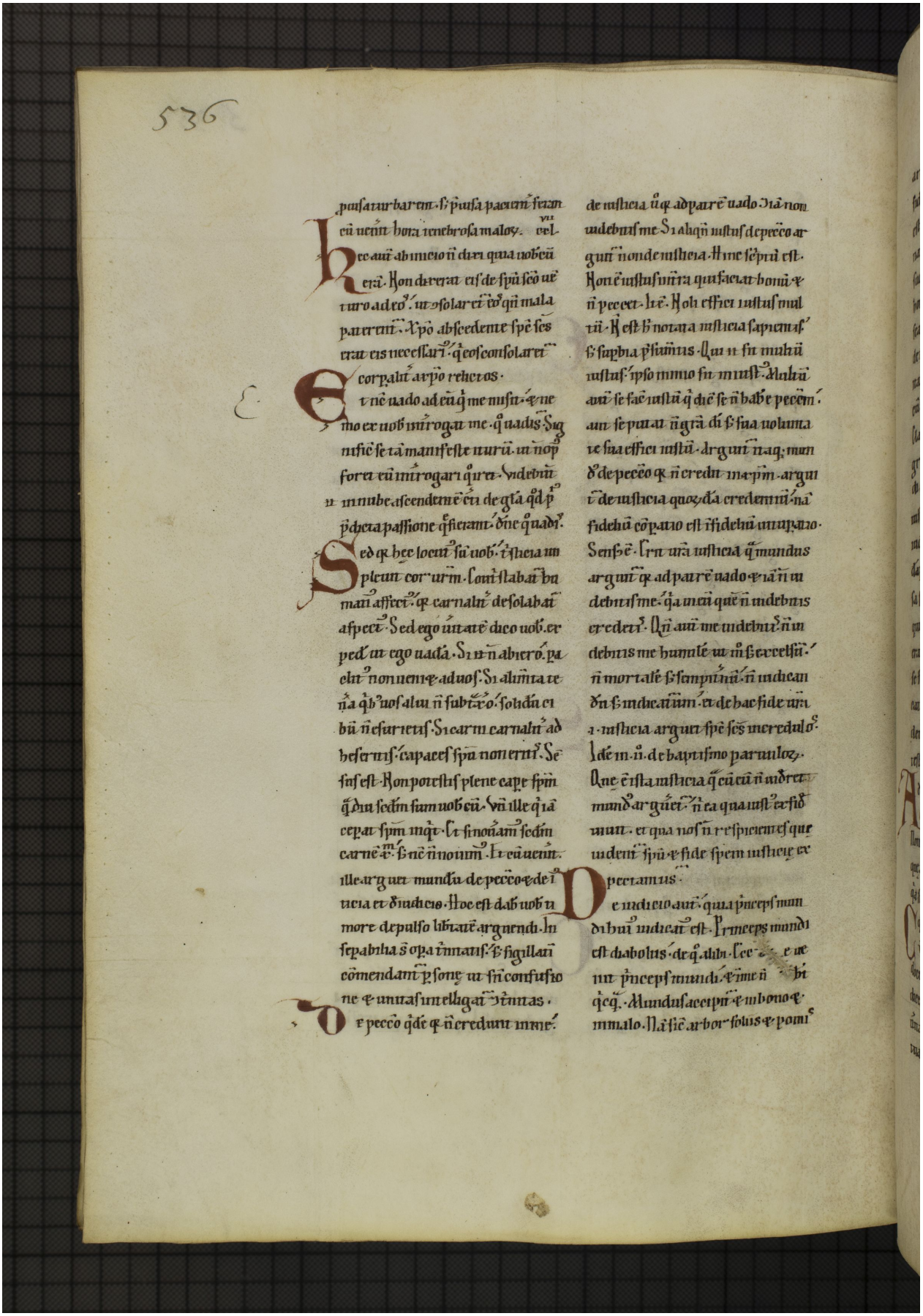

536

pausatur barcam. si pausa pacem fecam
cū uenit hora tenebrosa maloy. vii vel.
Hec autē ab initio ñ dixi quia uob cū
eram. Non dixerat eis de spū sēo uē
turo ad eos. ut solaret eos qui mala
passuri erant. Xpo abscedente spē ses
tram eis necessariā. q̄ eos consolaret
corpalit ar po rehetos.
Vnde uado ad eū q̄ me misit. et ne
mo ex uob interrogat me. q̄ uadis. Sig
nificē se ita manifeste iturū. ut non op
foret eū interrogari q̄ ire. Videbūt
u. in nube ascendentē eū de qua q̄d p
p̄cheta passione q̄ fecerant. dñe q̄ uadis.
Sed q̄ hec locutus sū uob. tristicia im
plevit cor uū. Consistabat ba
man affectū. q̄ carnalit desolabat
aspectū. Sed ego uitatē dico uob. ex
pedit uē ego uadā. Si ire ñ abiero. pa
clit non uenit q̄ ad uos. Si autē ire
ñ q̄ uos alius ñ subtraho. solidū ci
bū ñ esurietis. Si carni carnalit ad
hesertis. capaces spū non eritis. Se
ns est. Non potestis plene capere spū
q̄ diu secūm sum uob cū. Vū ille q̄ ia
cepit spū mq̄. Ie sinouam secūm
carnē. et ñ ñ nouum. Et cū uenit
ille arguet mundū de peccto q̄ de iu
ticia et de iudicio. Hoc est dab uob u
more depulso libertē arguendi. In
separabilia s opa tinuans. et sigillatī
comendant p̄ sonē ut fri confusio
ne et unitas unetligat trinitas.
De peccto q̄dē q̄ ñ credunt mihi.
de iustitia ū q̄ ad patrē uado. Ita non
uidebitis me. Si aliqū iustus de peccto ar
guit non de iustitia. Hinc sēpiū est.
Non ē iustus uita qui faciat boni et
ñ peccet. Ire. Non efficit iustus mul
tū. Hi est b̄ notata iustitia sapientis
et sapiēcia psiūtus. Qui ñ fit multū
iustus. ipso mimo fit iust. Alitū
autē se facē iustū q̄ dicē se ñ habē peccē.
aut se putat ñ grā dei et sua voluntā
te sua efficit iustū. Arguit ita q; mun
do de peccto q̄ ñ credit in me. pm. argui
t de iustitia quoz dā credentiū. nā
fidelū cōparato est infidelū iniuparato.
Sensē. Ita ura iustitia q̄ mundus
arguit q̄ ad patrē uado et ia ñ in
uidebitis me. q̄a meū quē ñ indebitis
credetis. Qui autē me indebitē ñ in
debitis me humilē in ñ et excelsū.
ñ mortalē et sempiternū. ñ indican
dū et indicatum. et de hac fide iusti
tia arguit spē ses incredulos.
Idē in. ii. de baptismo parvulos.
Que ē ista iustitia q̄ cū cū ñ indicet
mundū arguit. ñ ea qua iust et fidē
mun. et qua nos ñ respicimus quē
uidemus spū et fide spem iustitiē ex
pectamus.
De iudicio autē. quia princeps mun
di hui iudicatus est. Princeps mundi
est diabolus. de q̄ alibi. Nec [illegible] e in
uit princeps mundi. et in me ñ [illegible] bi
q̄q̄. Mundus accipit et in bono et
in malo. Ita sicē arbor solus et pomi